

Prologus

In nomine patris et filii et spūs sancti.

Ad laudē et gloriā eiusdē omnipotentis dei et dñi nostri iesu xp̄i: ac gl̄iosissime x̄ginis Marię matris ei⁹: necnō seraphici patris nostri Francisci: atq; totius curie celestis honorē: in hoc op⁹ sermonū de tempore incipit prologus.

Ide recta adorans trinitatē et redēptorē. Pro extollēda laude bñi dictionis altissimi recollegi tractatū vtiliū sermonū. s. de tpe. Quia nimirū saluator noster dei filius iesus dulcissim⁹ exhortās nos ad lucrandū aīas: ait Job. xv. In h̄ clarificat⁹ est pater meus vfructū plurimū affertis et efficiamini mei discipuli. Et p hoc vfructū exorem⁹ Luc. x. admonuit nos di. Rogate ergo dñm messis vt mittat oparios. s. p̄dicatores in messem suā. Quāobrē et eiusdē veritatē p̄fulgēs p̄co Ap̄ls. ij. Timorb. iij. scribit. Predica verbū: instā oportune: impoꝛtune argue: obsecra increpa in om̄i paciētia et doctrina. Idcirco mente sepius tractaui ad dei laudes et animarū lucrū: p̄dicatoꝝq; nostrorū in verbo vberiori fructū acquirēdū et plebē edificandā hoc opus laboriosū in sermonib⁹ recolligēdis et p̄scribēdis aggredi. et ex multis et varijs sez aliorū ediciōib⁹ vnū sumariū volumē vtrūq; p̄terere. Scio nepe q̄ dicit Sap. iij. qm̄ bonorū laborū gl̄iosus est fructus. Reuera Lassa. li. colf. pa. teste. Felix ille labor q̄ ob seruitūz dñi assumit. a q̄ et si caro cōsumit: mens tñ diuinit⁹ instaurat. Nec ille. Verū quidē. et si horrebā tam arduū laborē suscipe. Tū qz retrahēbat me viriū exiguitas. Tū et scie ac ingenij insufficiētia: vrgebat tñ artius et allecit charitas p zelo aiariū. et insup deo bono ordināte coegit me ad id platoꝝ meoꝝ exactio postulatōis et p̄cepti obediētia. Confusus itaq; de auxilio dei ac gr̄a spūs sancti simpliciōri stilo psequēdo p capacitate populi simpliciis hui⁹ nostre regionis volui manū mittere ad forā. Deniq; hoc opus (q̄uis exilis reputatōis) censui nominari. Pomeriū sermonū. et hoc conueniēter. qz sicut in pomerio varie sunt arbores fruct⁹ et floꝛes: sic in hoc ope varij et multiplices sermones floꝛes diuersarū doctrinarū. et fruct⁹ salubres mysterioꝝ diuinoꝝ p̄tinent. Nā p q̄ libet dñica quattuor sermones sūt applicati. exceptis aliqb⁹ q̄bus ob causam rationabilē pauciores posui. et tot sermones p dñicis singulis applicaui. vt p̄dicatores qui residēt in eadē ciuitate multis annis habeāt de anno in annū aliū et aliū sermonē p̄dicare: ne idē sermo p̄tinuatīs annis assuefact⁹ in audiētia populi vilescat. qz qd̄ rarū charū: vilescit quotidianū. Ceterū text⁹ euāgelioꝝ l̄ aliter inserui p plebis deuotiōe q̄ exoptat euāgelii textualiter auscultare. Deniq; hortor lectorē et p̄dicatoꝝ ac rogatū esse volo in xp̄i iesu charitate: quatenus si qd̄ boni in h̄ ope visum fuerit: nō mihi sed datoꝝ oim̄ bonorū deo attribuat. quicqd̄ autē defectuose vel min⁹ bene positū in eo reperit emendē a sapiētiorib⁹. et insufficiētie mee venia deī atq; p me peccatoꝝ misericordiā dei exoret. Amen.

Finit Prologus ad laudē dei.